

Број: 05-05-1-1841-2/13
Сарајево, 30. мај 2013. године

BOSNA I HERCEGOVINA			
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE			
SARAJEVO			
PRIMLJENO: 31.05.2013			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Radni broj	Broj prijave
Ministrica	odnosa	broj	iloba
0102-05-2-629/13			

ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА

Предмет. Сагласност за ратификацију уговора, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00 и 32/13), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Уговор између Босне и Херцеговине и Народне Републике Кине о екстрадицији. Уговор је потписао г. Бариша Чолак, министар правде БиХ, 20. децембра 2012. године у Пекингу.

Будући да је Министарство правде БиХ надлежно за провођење поступка за закључивање овог уговора, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о уговору.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Ранко Нинковић

BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO VANJSKIH POSLOVA

MFA-BA-MPP

Broj: 08/1-22-560/13

Datum: 21.05.2013.godine

30-05-2013

05 05-1 1844

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Predmet: Prijedlog Odluke o ratifikaciji Ugovora između Bosne i Hercegovine i Narodne Republike Kine o ekstradiciji

U privitku dostavljamo Prijedlog Odluke o ratifikaciji Ugovora između Bosne i Hercegovine i Narodne Republike Kine o ekstradiciji, potpisanog u Pekingu dana 20. prosinca 2012. godine na hrvatskome, srpskom, bosanskom, kineskom i engleskom jeziku.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na svojoj 40. sjednici održanoj 28. veljače 2013. godine utvrdilo Prijedlog Odluke o ratifikaciji predmetnog Sporazuma.

Molimo Predsjedništvo Bosne i Hercegovine da donese Odluku o ratifikaciji Ugovora između Bosne i Hercegovine i Narodne Republike Kine o ekstradiciji.

S poštovanjem,

MINISTAR

Zlatko Lagumdžija

**УГОВОР
ИЗМЕЂУ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
И
НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КИНЕ
О
ЕКСТРАДИЦИЈИ**

Босна и Херцеговина и Народна Република Кина (у даљем тексту: „Стране уговорнице“),

У жељи да учине ефикаснијом сарадњу између двије државе на сузбијању криминала на основу узајамног поштовања суверености, једнакоправности и заједничког интереса,

Одлучиле су да закључе овај уговор и споразумјеле су се о следећем:

Члан 1.

Обавеза изручења

Свака Страна уговорница је дужна да другој Страни уговорници, према одредбама овог уговора и на захтјев Стране молиће, изручи лица која се затекну на њеној територији и која су тражена у Страни молиљи ради покретања кривичног поступка против тог лица или извршења казне која је том лицу изречена.

Члан 2.

Кривична дјела за која је дозвољена екстрадиција

1. Екстрадиција се одобрава за дјела која представљају кривично дјело по законима обје Стране уговорнице и испуњавају један од следећих услова:

(а) Када је захтјев за екстрадицију поднесен ради покретања кривичног поступка, ако је за то кривично дјело у законима обје Стране уговорнице предвиђена казна затвора у трајању од најмање једне године или тежа казна;

(б) Када је захтјев за екстрадицију поднесен ради извршења казне затвора, ако је траженом лицу у вријеме подношења захтјева преостало још најмање шест мјесеци до краја одслужења те казне затвора.

2. Приликом одређивања да ли неко дјело представља кривично дјело према законима обје Стране уговорнице у складу са ставом 1. овог члана, није битно да ли закони обје Стране уговорнице то дјело стављају у исту категорију кривичних дјела, нити да ли се за именовање тог кривичног дјела користи иста терминологија.

3. Ако се захтјев за екстрадицију односи на два или више дјела од којих свако представља кривично дјело према законима обје Стране уговорнице, те све док једно од тих дјела испуњава услове предвиђене у ставу 1. овог члана, Замољена страна може одобрити екстрадицију за сва ова дјела.

Члан 3.

Обавезни разлози за одбијање

Екстрадиција се не одобрава у неком од следећих случајева:

(а) Ако Замољена страна кривично дјело ради којег се тражи екстрадиција сматра политичким кривичним дјелом, или је Замољена страна траженом лицу одобрила азил. Али, кривично дјело тероризма или неко друго кривично дјело које није кривично дјело политичког карактера у сврху екстрадиције ни по једној мултилатералној конвенцији чије су обе државе потписнице не третира се као политичко кривично дјело;

(б) Ако Замољена страна има чврсте разлоге да сматра да је захтјев за екстрадицију поднесен у сврху кривичног гоњења или кажњавања траженог лица због његове расе, пола, вјере, националности или политичког мишљења, или да положај тог лица у судском поступку може бити угрожен из неког од тих разлога;

(с) Ако је кривично дјело ради којег се тражи екстрадиција кривично дјело по војном закону, а није кривично дјело по општем кривичном праву;

(д) Ако је тражено лице, по законима једне од Страна уговорница, стекло имунитет од кривичног гоњења или извршења казне из било ког разлога, укључујући и застару или помиловање;

(е) Ако је Замољена страна већ донијела правоснажну пресуду или је окончала тај кривични поступак против лица траженог у вези са кривичним дјелом ради којег се тражи екстрадиција;

(ф) Ако је тражено лице било или би било подвргнуто тортури или другом окрутном, нехуманом или понижавајућем поступању или казни у Страни молићи;

(г) Ако је захтјев за екстрадицију Страна молића поднијела на основу пресуде донесене у одсуству, осим ако Страна молића не пружи гаранције да то тражено лице има могућност да му се поново суди у његовом присуству.

(х) Ако извршење захтјева Стране молиће може угрозити сувереност, сигурност, јавни ред или неки други основни јавни интерес у Замољеној страни, или је у супротности са основним законским принципима у замољеној страни.

Члан 4.

Дискрециони разлози за одбијање

Екстрадиција се може одбити у неком од следећих случајева:

(а) Ако Замољена страна има кривичну надлежност над кривичним дјелом за које се тражи екстрадиција у складу са својим унутрашњим правом, а покреће или намјерава да покрене кривични поступак против лица траженог због тог кривичног дјела;

(б) Ако Замољена страна, иако је узела у обзир озбиљност кривичног дјела и интересе Стране молиће, сматра да екстрадиција не би била у складу са хуманитарним разлозима у погледу година старости тог лица, те његовог здравственог стања или других личних околности.

Члан 5.

Одбијање изручења својих држављана

1. Свака Страна уговорница има дискреционо право да, у складу са својим законодавством, одбије изручење сопствених држављана.

2. Ако екстрадиција није одобрена, Замољена страна, уколико Страна молиља тако тражи, предаје овај предмет својим надлежним органима ради покретања поступка против тог лица у складу са својим унутрашњим правом. У ову сврху, Страна молиља доставља Замољеној страни документе и доказе у вези са овим предметом.

Члан 6.

Канали комуникације

У сврху овога уговора, Стране уговорнице остварују међусобну комуникацију дипломатским путем, осим ако овим уговором није другачије предвиђено.

Члан 7.

Захтјев за екстрадицију и потребни документи

1. Страна молиља доставља захтјев за екстрадицију који мора садржати или уз који се мора доставити сљедеће:

(а) Назив органа који подноси захтјев;

(б) Име и презиме, године старости, пол, држављанство, број са идентификационих докумената, занимање, пребивалиште или боравиште траженог лица, те остале податке који могу помоћи у утврђивању идентитета и могуће локације тог лица, те, по могућности, и физички опис тог лица, фотографије и отиске прстију тог лица;

(с) Чињенично стање кривичног дјела, укључујући и вријеме, мјесто, дјело и посљедице кривичног дјела;

(д) Текст релевантних одредби закона којима се уређује кривична надлежност, криминализација и казнена санкција за то кривично дјело;

(е) Текст релевантних одредаба закона у којима се наводи период застаријевања кривичног гоњења или временски рок за извршење казне.

2. Поред одредаба из става 1. овог члана:

(а) уз захтјев за екстрадицију који за циљ има покретање кривичног поступка против траженог лица мора се доставити и копија налога за хапшење који је издао надлежни орган Стране молиће;

(б) уз захтјев за екстрадицију који за циљ има извршење казне изречене том траженом лицу мора се доставити и копија правоснажне пресуде и опис дужине трајања казне која је већ извршена.

3. На захтјев за екстрадицију и осталу релевантну документацију коју је поднијела Страна молића у складу са одредбама из става 1. и става 2. овог члана ставља се службени потпис или печат надлежног органа Стране молиће, и уз њих се достављају преводи на језик Замољене стране, осим ако се обје Стране уговорнице не договоре другачије.

Члан 8.

Додатне информације

Ако Замољена страна сматра да информације које су достављене у прилог захтјеву за екстрадицију нису довољне, може да затражи да јој се у року од тридесет дана доставе додатне информације. На уредно поднесени захтјев Стране молиће, овај временски рок може бити продужен за петнаест дана. Ако Страна молића не достави додатне информације у остављеном року, сматраће се да је иста добровољно одустала од свог захтјева. Међутим, Страни молићи неће бити забрањено да поднесе нови захтјев за екстрадицију истог лица за исто кривично дјело.

Члан 9.

Привремено лишавање слободе

1. У хитним случајевима, Страна молића може затражити да се тражено лице привремено лиши слободе док се не достави захтјев за екстрадицију. Овакав захтјев се може поднијети у писаној форми каналима предвиђеним у члану 6. овог уговора, путем Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ) или другим каналима које договоре обје Стране уговорнице.

2. Захтјев за привремено лишавање слободе садржи податке наведене у ставу 1. члана 7. овог уговора, изјаву о постојању докумената наведених у ставу 2. тог члана, те изјаву да ће услиједити и достављање формалног захтјева за екстрадицију траженог лица.

3. Замољена страна без одлагања обавјештава Страну молићу о резултату поступања по захтјеву.

4. Привремено лишавање слободе се прекида ако, у року од тридесет дана од дана лишавања слободе траженог лица, надлежни орган Замољене стране не добије формални захтјев за екстрадицију. На уредно поднесени захтјев Стране молиће, тај временски рок може бити продужен за петнаест дана.

5. Прекид мјере привременог лишавања слободе у складу са ставом 4. овог члана не смије угрозити изручење траженог лица ако Замољена страна накнадно добије формални захтјев за екстрадицију.

Члан 10.

Одлука о захтјеву за екстрадицију

1. Замољена страна рјешава по захтјеву за екстрадицију у складу са процедурама предвиђеним њеним унутрашњим правом и Страну молићу без одлагања обавјештава о својој одлуци.

2. Ако Замољена страна у цјелини или дјелимично одбије захтјев за екстрадицију о разлозима одбијања обавјештава Страну молићу.

3. Ако након подношења захтјева за екстрадицију Страна молића повуче тај свој захтјев или одустане од истога, или Страна молића грешком поднесе такав захтјев, Страна молића сноси одговорност за штету која је тиме нанесена траженом лицу.

Члан 11.

Предаја лица

1. Ако је Замољена страна одобрила екстрадицију, Стране уговорнице се договарају о времену, мјесту и другим релевантним стварима везаним

за извршење екстрадиције. У међувремену, Замољена страна обавјештава Страну молићу о времену које је лице које се изручује провело у притвору прије његове предаје.

2. Ако Страна молића не преузме лице које се изручује у року од петнаест дана од дана договореног за извршење екстрадиције, Замољена страна одмах пушта то лице на слободу и може одбити нови захтјев Стране молиће за екстрадицију тог лица због истог кривичног дјела, осим ако ставом 3. овог члана није другачије предвиђено.

3. Ако једна од Страна уговорница не преда или не преузме лице које се изручује у договореном року из разлога који су ван контроле те стране уговорнице, о томе се без одлагања обавјештава друга Страна уговорница. Стране уговорнице се још једном договарају о релевантним стварима везаним за извршење екстрадиције, а примјењују се одредбе из става 2. овога члана.

Члан 12.

Поновно изручење

Ако лице за које се тражи екстрадиција побјегне назад у Замољену страну прије окончања кривичног поступка или прије извршења његове казне у Страни молићи, то лице може бити поново изручено на поновљени захтјев Стране молиће за изручење у вези са истим кривичним дјелом, а Страна молића не мора достављати документе и материјале наведене у члану 7. овог уговора.

Члан 13.

Одлагање изручења и привремено изручење

1. Ако је у току судски поступак против лица за које се тражи екстрадиција или то лице издржава казну у Замољеној страни због другог кривичног дјела које није кривично дјело због којег се тражи екстрадиција, Замољена страна може, по доношењу одлуке о одобравању екстрадиције, ту екстрадицију одложити до завршетка поступка, или док

се не изврши казна. Замољена страна обавјештава Страну молиљу о овоме одлагању.

2. Ако одлагање екстрадиције може озбиљно угрозити кривични поступак у Страни молиљи, Замољена страна може, на захтјев и у мјери у којој се не угрожава кривични поступак који је у току на њеној територији, то тражено лице привремено изручити Страни молиљи, под условом да се страна молиља обавезе да то лице врати не постављајући никакве услове и одмах након завршетка релевантног поступка.

Члан 14.

Захтјеви за екстрадицију које поднесе неколико држава

Ако двије или више држава, укључујући и једну од Страна уговорница, поднесу захтјев за екстрадицију једног истог лица због почињеног истог или различитих кривичних дјела, приликом доношења одлуке о томе којој држави се то лице треба изручити, Замољена страна разматра све релевантне околности, а нарочито сљедеће:

- (a) јесу ли захтјеви поднесени у складу са одредбама уговора;
- (b) тежину различитих кривичних дјела;
- (c) вријеме и мјесто почињења кривичног дјела;
- (d) држављанство и сталну адресу становања траженог лица;
- (e) датуме предметних захтјева;
- (f) могућност накнадног изручења трећој држави.

Члан 15.

Принцип специјалитета

Лице које је екстрадирано у складу са одредбама из овог уговора не смије бити судски гоњено, нити смије бити подвргнуто извршењу казне у Страни молиљи за неко кривично дјело које је то лице починило прије екстрадиције, а које није дјело за које је екстрадиција одобрена, нити то лице смије бити изручено некој трећој држави, изузев:

а) ако постоји претходна сагласност Замољене стране. У сврху добијања овакве сагласности, Замољена страна може затражити да јој се

доставе документи и информације наведени у члану 7. овог уговора, као и изјава екстрадираног лица у вези са предметним кривичним дјелом;

б) ако то лице не напусти територију Стране молиће у року од тридесет дана иако је имало слободу да то учини. Међутим, у овај временски рок се не урачунава период у којем то лице није напустило територију Стране молиће из разлога који су ван његове контроле;

ц) ако се то лице по одласку из Стране молиће добровољно вратило у њу.

Члан 16.

Предаја имовине

1. На захтјев Стране молиће, Замољена страна, у мјери у којој је то допуштено њеним унутрашњим правом, одузима приходе и средства прибављене кривичним дјелом, те другу имовину која може послужити као доказ пронађен на њеној територији, те након одобравања екстрадиције, ту имовину предаје Страни молићи.

2. Када се одобри екстрадиција, имовина поменута у ставу 1. овог члана може ипак бити предата чак и ако се екстрадиција не може извршити услед смрти, нестанка или бијега траженог лица.

3. Замољена страна може, ради спровођења неког другог кривичног поступка који је у току, одложити предају горе споменуте имовине до завршетка тог поступка, или може привремено предати ту имовину под условом да се Страна молића обавезе да ће исту вратити.

4. Предаја такве имовине не смије угрозити ниједно од законских права или интереса Замољене стране или неке треће стране на ту имовину. Ако оваква права и интереси постоје, Страна молића предату имовину без наплате трошкова враћа Замољеној страни или трећој страни што је могуће прије након завршетка поступка.

Члан 17.

Транзит

1. Када једна Страна уговорница треба да спроведе изручење неког лица из треће државе преко територије друге Стране уговорнице, мора поднијети захтјев другој Страни уговорници за дозволу таквог транзита. Такав захтјев није потребан у случају да се користи ваздушни саобраћај и да није предвиђено слијетање на територију те друге Стране уговорнице.

2. Ако то није у супротности са њеним унутрашњим правом, Замољена страна одобрава захтјев за транзит који поднесе Страна молиља.

Члан 18.

Обавјештење о резултату

Страна молиља, на захтјев Замољене стране, без одлагања доставља Замољеној страни информације о поступку који се води против екстрадираног лица или о извршењу казне изречене против тога лица, или информације у вези са екстрадицијом тог лица у трећу државу.

Члан 19.

Трошкови

Трошкови настали у поступцима за екстрадицију у Замољеној страни падају на терет те стране уговорнице. Трошкови транспорта и транзита везани за предају или преузимање екстрадираног лица падају на терет Стране молиље.

Члан 20.

Однос са другим уговорима

Овај уговор не спречава Стране уговорнице да међусобно сарађују по питању екстрадиције у складу са другим уговорима чије су обе Стране уговорнице потписнице.

Члан 21.

Рјешавање спорова

Сви спорови који настану у вези са тумачењем или примјеном овог уговора рјешавају се договором, дипломатским путем.

Члан 22.

Ступање на снагу, измјене и допуне и отказивање Уговора

1. Овај уговор ступа на снагу тридесет дана након пријема задње дипломатске ноте којом Стране обавјештавају једна другу да је завршена унутрашња законска процедура неопходна за ступање на снагу овог Уговора.

2. Овај уговор може бити измијењен и допуњен у свако вријеме писменим споразумом између Страна уговорница.

3. Свака Страна уговорница може отказати овај уговор у свако вријеме, достављањем писменог обавјештења дипломатским путем другој Страни уговорници. То отказивање производи правно дејство по истеку сто осамдесет дана од дана достављања обавјештења.

4. Овај уговор се примјењује на све захтјеве који се поднесу након његовог ступања на снагу, чак и ако су се релевантна кривична дјела догодила прије ступања на снагу овога уговора.

У ПОТВРДУ ЧЕГА су доље потписане стране, прописно овлаштене од надлежних органа, потписале овај уговор.

САЧИЊЕНО у два примјерка, у Пекингу дана 20.децембра 2012. године, на српском, босанском, хрватском, кинеском и на енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако вјеродостојни. У случају разлика у тумачењу одредаба текста Уговора, енглеска верзија ће превладати.

За Босну и Херцеговину

Бариша Чолак, с.р.

За Народну Републику Кину

Јанг Јиецхи, с.р.